Pregaria.cat

Entrada

Utopia

Per MartaF el dj., 21/12/2023 - 09:00

La COP 28 s'ha tancat amb el que és una gran declaració d'intencions: deixar enrere per a sempre els combustibles fòssils. En un món dominat per les relacions econòmiques i geopolítiques lligades al gas i al petroli, aquest acord podria semblar una quimera, però es tracta simplement d'una fórmula, ja que tots els països productors de petroli s'han oposat en bloc que l'eliminació sigui total. Així, som davant d'un altre intent fallit de salvar la Terra perquè vivim en un sistema que s'alimenta només de petrodòlars com si fos una màquina escurabutxaques?

Aquesta és una de les moltes paradoxes i mentides que ens ofereix el monstre del capitalisme, un drac de molts caps que ens convida a jugar a la ruleta de la hipocresia que, per cert, és de plàstic. I sabies que el petroli cru i el gas natural proporcionen les matèries primeres per al 99% de tots els plàstics, aproximadament? Per tant, la transició energètica va molt més enllà d'un simple canvi de carburant: és un estil de vida que també exigeix eliminar tot el plàstic de la indústria i substituir-lo per altres materials respectuosos amb el medi ambient. Però, un altre cop topem amb el mateix iceberg perquè l'economia del planeta navega a bord d'un petrolier gegant, envoltat alhora d'un oceà contaminat de plàstics. Perquè, més enllà de la benzina del teu cotxe i de la vaselina que et poses a les mans o a la cara, els derivat del petroli són pertot arreu: ens habiten, ens vesteixen i ens envolten sense que n'advertim, potser, el perill. Aquesta és la veritat i la crueltat dels hidrocarburs: un gran negoci que ens ha devorat vius perquè, ara que ve Nadal, t'has aturat a pensar quants regals faràs que seran fills del petroli?

Pere Casaldàliga deia que «tota la nostra vida és Advent». És per això que cal que construïm la nostra utopia lluitant amb l'única arma que no fereix: l'esperança, perquè «l'esperança no enganya» (Rm 5,5). O és que «Ja no et dona esperança el teu bon camí?» (Jb 4,4). I en un present marcat per la violència, mentre nosaltres esperem la joia de Nadal, no t'oblidis de la por, de l'odi, de la cobdícia i del ressentiment que són com bombes que ressonen als països en guerra, però no t'hi giris d'esquena perquè no hi ha cortines per defugir la realitat. I de la mateixa manera que no hi ha cap més esperança possible que la unió contra el canvi climàtic, també no hi ha cap més esperança possible que la pau.